

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 1. Honorius III. Papa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

HISTORIA
 ECCLESIASTICA.
 LIBER LXXVIII.

HONORIUS III. PAPA.
 FRIDERICUS II. ROM. IMP. HENRICUS IMP.
 CONSTANT.

§. I.

Honorius III. Papa.

Innocentio Papa fati functo, non una plus die Sedes Apostolica vacavit, nam die decima octava Julii anno millesimo ducentesimo decimo sexto Cardinales collecti in Sede Apostolica successorem collocarunt *Concionem Sa-*
 Sæcul. XIII. A. C. 1216.
Hist. Eccles. Tom. XIX. F f velli

HISTO

Sæcul. XIII.
A. C. 1216.

Ric. S. Ger.
1216 *Abb.*
Ursp. eod.
Cenc. ap.
Baro. an.
1192.

velli Romanum, qui olim Cardinalis Diaconus, titulo S. Luciae, tunc erat Cardinalis Presbyter, titulo SS. Joannis & Pauli. Is, sedente Clemente III. Papa, Ecclesiae Romanae avarario praefectus, cum omnium reddituum curam sibi haberet commissam, eorum Catalogum ex antiquioribus commentariis conscribere aggressus est, ceteris omnibus utiliorem.

Hunc anno millesimo centesimo nonagesimo secundo, Coelestino III. ad Ecclesiae clavum sedente, perfectum dedit, praefixitque Operi titulum: *Liber de Censibus Ecclesiae Romanae*, cum necdum aliud Beneficium Ecclesiasticum, quam Praebendam in Ecclesia S. Mariae Majoris, teneret. Ordinem quoque Romanum, seu Ceremonialem Librum, composuit, typis vulgatum, cujus meminimus. Concio Honorius III. dici voluit, & die vigesima quarta Julii consecratus, Sacram Sedem annos octo & menses decem obtinuit.

Altera post Ordinationem die Honorius, data ad Regem Hierosolymae Epistola, eum de morte Papae, Antecessoris sui & sua electione certiore fecit, tumque adjecit: *Sed noli animum despondere; nam etsi Magno Innocentio minor sim, nullatenus tamen concedam, ut in cura Terram sanctam liberandi ego quocunque Antecessorum meorum segnor*

tom. 2. Mus.
Ital. p. 167.

Sup. Lib.
LXXIV.
S. 28.

Chro. foss.
no.

lib. I. ep. I.
ap. Rain.
1216. n. 18.

segnior fuisse dicar. Nullis parcam Sæcul XIII.
viribus, & auxilia non modica mit- A.C. 1216.
tam, ut primum occasio fuerit. Ad
 Episcopos Franciæ quoque Honorius E-
 pistolis datis hortatus est; animos Cru-
 ce signatorum, Innocentii Papæ obitu
 consternatos, erigerent, & addit, Eccle-
 siam Gallicanam usque in illa tempora
 præ ceteris omnibus in Ecclesia Roma-
 na colenda eminuisse. Eadem ferme 5. ep. 21. ap.
 summa fuit Epistolæ, quam ad alios An- Rain. n. 39.
 tistites misit. Speciatim vero scripsit
 Henrico Imperatori Constantinopolita- ep. 5.
 no, significans, quanto desiderio tenere-
 tur, factum Schismaticorum domandi,
 & contra Græcorum arma muniendi O-
 rientis Imperium, tanquam Arcem, Sa-
 racenis propinquam, unde commode
 oppugnarentur. Data etiam ad Gerva-
 sium, Patriarcham Latinum Constanti-
 nopolitanum, Epistola, hortatus est;
 concordiam cum Imperatore foveret,
 illæsa tamen immunitate Ecclesiastica.
 Tum in alia Epistola declarat, quod Re-
 gem Thessalonicæ parvulum sub Sacræ
 Romanæ Ecclesiæ præsidium recipiat.
 Quippe Bonifacius Montisferratensis
 Marchio anno millesimo ducentesimo se-
 ptimo ex vita excedens filiolum suum
 Demetrium successorem, in cunis va-
 gientem, reliquerat. Similia Pontifex ep. 10, 15.
 Friderico Regi Siciliæ, electo Impera-
 tori,

Sæcul. XIII. tori, aliisque Regibus & Principibus su-
 A. C. 1216. premis scripsit. Omnes vero istæ Epi-
 stolæ Perusiæ datæ sunt, unde reveren-
 tem Pontificem Romani, die ultima Au-
 gusti, maximam lætitiã profitentes,
 exceperunt.

*Chron.
Fossæ n.*

§. II.

*Engelbertus Archiepiscopus Colo-
niensis.*

Chr. Godef. Innocentius Papa Legatum miserat in
 1216. Germaniam Petrum Cardinalem, Ti-
 tulo sanctæ Potentianæ, qui Comitibus,
 a Friderico Rege Norimbergæ in Festo
 SS. Jacobi & Philippi die prima Maji hoc
 anno millesimo ducentesimo decimo
v. ap. Sur. sexto celebratis, interfuit. Advenerat
 7. Nov. c. 2. quoque Engelbertus, electus Archiepi-
 scopus Coloniensis, ex domo *Altena*,
 Engelberti Comitibus *de Berg* seu de Mon-
 te filius, duorum Archiepiscoporum Co-
 loniensium Friderici & Brunonis ab *Al-
tena* nepos. Adolphus vero, Brunonis
 Successor, Engelberti patruelis erat,
 Engelberto necdum pueritiã egresso
 & literis vacanti complura Beneficia,
 tum Præbendæ tum Præposituræ, colla-
 ta fuerant. Relictis scholis, summus
 Præpositus Coloniensis ac deinde Episco-
 pus Monasteriensis electus est, quam Ec-
 clesiam Cathedralem recipere noluit. At
 Theo-